

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

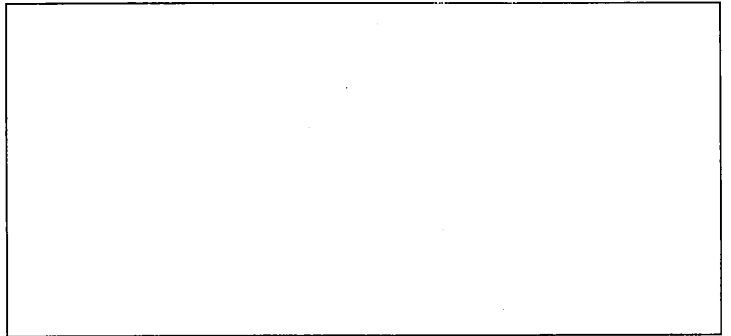
Х СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

Прекст

№ _____

Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва

Відповідно до статей 9, 81, 83, 116, 118, 120, 121 Земельного кодексу України, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», пункту 34 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», розглянувши заяву Туріна Володимира Юхимовича від 25.11.2003 та заяву Туріна Ігоря Юхимовича від 06.06.2005, на виконання постанови Шевченківського районного суду м. Києва від 27.06.2012 у справі № 2610/3926/2012 та постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 у справі № 826/5426/16, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Передати громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу у приватну власність земельну ділянку загальною площею 0,2768 га за нормами, визначеними статтею 121 Земельного кодексу України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні № 34 на вул. Федора Максименка в Оболонському районі

м. Києва із земель комунальної власності територіальної громади міста Києва справа № А-25314).

2. Громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу:

2.1. Виконувати обов'язки власників земельної ділянки відповідно до статті 91 Земельного кодексу України.

2.2. Забезпечити вільний доступ для прокладання нових, ремонту та експлуатації існуючих інженерних мереж та споруд, що знаходяться в межах земельної ділянки.

2.3. У разі необхідності проведення реконструкції чи нового будівництва питання оформлення дозвільної та проектно-кошторисної документації вирішувати в порядку, визначеному чинним законодавством України.

2.4. Питання пайової участі та укладення з Департаментом економіки та інвестицій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) договору про пайову участь вирішувати в порядку та випадках, встановлених законодавством.

2.5. Питання майнових відносин вирішувати в установленому порядку.

2.6. Вжити заходів щодо державної реєстрації права власності на земельну ділянку у порядку, встановленому Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

2.7. Питання сплати відновної вартості зелених насаджень або укладання охоронного договору на зелені насадження вирішувати відповідно до рішення Київської міської ради від 27.10.2011 № 384/6600 «Про затвердження Порядку видалення зелених насаджень на території міста Києва» (із змінами і доповненнями).

3. Попередити власників земельної ділянки, що право власності на земельну ділянку може бути припинено у випадках, передбачених статтями 140, 143 Земельного кодексу України.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування.

Київський міський голова

В. Кличко

Категорія справи № 2610/3926/2012: **Адміністративні справи (до 01.01.2019); Справи зі спорів з приводу забезпечення сталого розвитку населених пунктів та землекористування, зокрема зі спорів у сфері:; землеустрою; державної експертизи землепорядної документації; регулювання земельних відносин, у тому числі:.**

Надіслано судом: **09.12.2016**. Зареєстровано: **10.12.2016**. Оприлюднено: **13.12.2016**.

Номер судового провадження: **не визначено**

Справа № 2610/3926/2012

ПОСТАНОВА

іменем України

27 червня 2012 року Шевченківський районний суд м. Києва в складі:

головуючого -судді: Волошина В.О.

при секретарях: Тімановській О.М., Даниленко Н.А., Романовій В.В.,

Горошку О.О., Паламарчук А.О., Пелеху В.В., Цапко В.А.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва справу за адміністративними позовами ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7 до Київської міської ради, Київської міської державної адміністрації, Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, Головного Управління Державної казначейської служби України в м. Києві, треті особи: ОСОБА_8, ОСОБА_9, які заявляють самостійні вимоги, треті особи без самостійних вимог: ОСОБА_10, ОСОБА_11, Товариство з обмеженою відповідальністю "Укртуртранс" про визнання дій/бездіяльності незаконною; зобов'язання вчинити дії; відшкодування моральної шкоди, завданої незаконними діями/бездіяльністю, -

В С Т А Н О В И В :

В вересні 2003р. позивачка ОСОБА_5 та її чоловік ОСОБА_12 звернулися до суду, в порядку цивільного судочинства з позовом (а.с. 32-34 т.1) до відповідачів: КМДА (далі по тексту -відповідач 1), КМР (далі по тексту -відповідач 2), Головного управління земельних ресурсів КМДА (далі по тексту -відповідач 3), треті особи: ОСОБА_9, ОСОБА_8, в якому просили суд: зобов'язати відповідачів передати позивачам у приватну власність земельну ділянку безоплатно для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель та споруд (присадибну ділянку) площею -0,1 га і для ведення садівництва -0,07 га, а всього 0,17 га за адресою: АДРЕСА_1.

В процесі розгляду справи ОСОБА_12 помер. Позивачкою ОСОБА_5 змінювалися і доповнювалися заявлені позовні вимоги (а.с. 81-84 т. 2, а.с. 2-5 т. 10).

Крім того, в березні 2003р. позивачка ОСОБА_6 звернулася до суду з самостійними вимогами до тих самих відповідачів, третіх осіб, що і позивачка ОСОБА_5 (а.с. 2-4 т. 4), в якому просила суд: визнати відмову в безоплатній передачі їй земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд безпідставною; зобов'язати відповідачів передати їй безоплатно земельну ділянку у розмірі 0,1 га для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибну ділянку) за частковий рахунок присадибної ділянки, яка закріплена в користуванні за домоволодінням АДРЕСА_1 та видати державний акт, який буде посвідчувати право власності на вказану земельну ділянку; в рішенні зазначити місце розташування ділянки, щодо якої подано позов, її розмір - 0,1 га та межі.

До того ж, оскільки ОСОБА_7 є спадкоємцем померлого ОСОБА_12 за заповітом, то ним також було подано позов (а.с. 110-115 т. 3) до тих самих відповідачів, третіх осіб, а також зазначено, в якості третьої особи ОСОБА_10 - головного землевпорядника Оболонського району м. Києва.

В свою чергу треті особи ОСОБА_9 і ОСОБА_8 також звернулися до суду з позовами, як треті особи з самостійними вимогами (а.с. 151-153 т.1, а.с. 91-101 т. 5, а.с. 54-58 т. 3, а.с. 204-205 т. 10).

Всі вище зазначені позови, як позивачів: ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7, так і третіх осіб з самостійними вимогами: ОСОБА_9, ОСОБА_8 були об'єднанні в одне провадження.

Судом до участі у справі, в якості третіх осіб було притягнуто ОСОБА_11, ТОВ "Укртуртранс", а також, в якості співвідповідача Головне Управління Державної казначейської служби України в м. Києві (далі по тексту -відповідач 4).

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва від 24 червня 2011р., враховуючи, що в одному провадженні, попередніми складами суддів, були об'єднанні позовні вимоги п'яти позивачів, і вказані позови, містять вимоги, які розглядаються, як за правилами адміністративного судочинства, так і за правилами цивільного судочинства, а також беручи до уваги, що вимоги були заявлені до набрання чинності діючим ЦПК України, було роз'єднано їх в окремі самостійні провадження:

Так, позовні вимоги: ОСОБА_5 (а.с. 32-34 т.1, а.с. 81-84 т. 2, а.с. 2-5 т. 10) про визнання позивачки землекористувачем земельної ділянки, повинні розглядатися в порядку цивільного судочинства; ОСОБА_6 (а.с. 96-101 т. 3, а.с. 2-4 т. 4) про визнання за нею право набуття на земельну ділянку за давністю користування, повинні розглядатися в порядку цивільного судочинства; ОСОБА_7 (а.с. 110-115 т. 3) про визнання права на безоплатну приватизацію земельної ділянки, як правонаступника померлого ОСОБА_12 повинні розглядатися в порядку цивільного судочинства; третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_9 (а.с. 151-153 т. 1, а.с. 91-101 т. 5) про визнання його законним користувачем земельної ділянки повинні розглядатися в порядку цивільного судочинства; третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_8 (а.с. 54-58 т. 3, а.с. 204-205 т. 10) про визнання його законним користувачем земельної ділянки повинні розглядатися в порядку цивільного судочинства, решта позовних вимог про визнання дій/бездіяльності незаконною, зобов'язання вчинити дії; визнання відповіді незаконною; відшкодування моральної шкоди, завданої незаконними діями/бездіяльністю повинні розглядатися в порядку адміністративного судочинства.

З урахуванням, вищезазначеної ухвали суду, на підставі Розділу XI ЦПК України; Розділу VII КАС України; судом частина вищезазначених вимог розглядається в порядку адміністративного судочинства.

Так, в своїх остаточних редакціях позовних заяв, позивачі та треті особи просили суд, а саме позивачка ОСОБА_5:

1. Визнати відповідь відповідача 3, що в листі від 20 серпня 2003р. надану за дорученням КМДА незаконною, яка суперечить нормам земельного права та такою, що створила перешкоду у набутті і реалізації ОСОБА_12 разом з позивачкою його дружиною права власності на частину зазначеної земельної ділянки за НОМЕР_1 в державному земельному кадастрі, оскільки той лист за № 03-20/16946 перешкодив передати до відповідача 3: письмову згоду землекористувачів ОСОБА_9 і ОСОБА_8 на вилучення частини земельної ділянки на користь їх батьків, довідку про склад сім'ї (форма 3), бо ділянка передбачалася і для житлового будівництва, що надало відповідачу 3 не узагальнювати матеріали і не готувати запити до Головархітектури, Державного управління екології та природних ресурсів в м. Києві, Міської СЕС із зазначенням умов та обмежень використання земельних ділянок, які мають міститись у їх висновках;

2. Визнати, що відповідач 2 на порушення ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 3 ст. 24 Закону України "Про місцеве самоврядування", п. "б"ч. 1 ст. 81 ЗК України і п. 7.2 "Порядку набуття права на землю юридичними особами та громадянами у м. Києві", затвердженого рішенням відповідача 2 від 14 березня 2002р. за № 313/1747 незаконно не направило заяви (клопотання) чоловіка позивачки ОСОБА_12 до відповідача 3 за підписом міського голови або секретаря ради для опрацювання в установленому законом порядку, а замість цього відповідач 1 давав доручення;

3. Зобов'язати відповідача 2 направити заяву (клопотання) ОСОБА_12 разом з заявою позивачки за підписом міського голови або заступника міського голови -секретаря ради до відповідача 3, останній в свою чергу після отримання від позивачки: письмової згоди землекористувачів ОСОБА_9 і ОСОБА_8 на вилучення 0,1 га ділянки; ксерокопії паспорта позивачки; довідка про склад сім'ї (форма 3), бо ділянка передбачається для житлового будівництва, зобов'язати узагальнити подані матеріали і виготовити запити до Головархітектури, Державного управління екології та природних ресурсів в м. Києві, Міської СЕС із зазначенням умов та обмежень використання земельної ділянки, що по АДРЕСА_1, які мають міститися у їх висновках;
4. Зобов'язати відповідача 3 скласти проект відведення земельної ділянки землевпорядною організацією і поданий до відповідача 3 розглянути матеріали і підготувати проект рішення відповідача 2 про затвердження проекту відведення та передачі у власність позивачки частини земельної ділянки, що розташована по АДРЕСА_1 для житлового будівництва;
5. Спонукаати відповідача 2 в місячний термін розглянути проект рішення і прийняти це рішення про першочергову безоплатну передачу позивачці у власність 0,1 га земельної ділянки, що по АДРЕСА_1 для житлового будівництва;
6. Зобов'язати відповідача 3 на підставі рішення відповідача 2 про першочергову передачу позивачці земельної ділянки у власність площею 0,1 га для житлового будівництва, здійснити перенесення її меж у натуру (на місцевість) та виготовити документ, що посвідчуватиме право власності позивачки на землю і видати позивачці державний акт про право власності на землю;
7. Зобов'язати відповідача 3 після виготовлення документа, що посвідчуватиме право власності позивачки на землю, провести його державну реєстрацію;
8. Постановити окрему ухвалу, щодо порушення відповідачами 2, 3 порядку розгляду письмових звернень, конституційних прав позивачки і її законних інтересів, норм земельного права та щодо систематичного введення її в оману, щодо порушення заборони на дискримінацію;
9. Встановити, що мала місце дискримінація, що завдало позивачці моральну шкоду і стягнути через відповідача 4 з держбюджету або з місцевого бюджету на користь позивачки моральну шкоду в сумі 100000,0 грн., яка завдана бездіяльністю відповідача 2, рішеннями і діями відповідача 3, щодо самої позивачки, так і її померлого чоловіка, а також щодо її близьких родичів ОСОБА_9, ОСОБА_8, ОСОБА_13

Позивачка ОСОБА_6 просила суд, в своїй остаточній редакції позовної заяви:

1. Визнати відповідь відповідача 3 у листі № 03-20/1534 від 19 січня 2004р. за підписом ОСОБА_10 надану за дорученням відповідача 1 № 133-М-2177/2 незаконною, а відтак такою, що створила перешкоду у набутті і реалізації позивачкою прав на вказану земельну ділянку площею 0,1 га на підставі набувальної давності для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд;
2. Зобов'язати відповідача 3 розробити проект рішення про безоплатну передачу позивачці земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд по АДРЕСА_1;
3. Зобов'язати відповідача 2 прийняти рішення про безоплатну передачу позивачці зазначеної земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд за рахунок ділянки, що по АДРЕСА_1, в рішенні суду зазначити місце розташування ділянки, щодо якої заявлені позовні вимоги, розмір ділянки для безоплатної передачі її у приватну власність позивачки;
4. Зобов'язати відповідача 3 на підставі рішення відповідача 2 видати позивачці державний акт про право власності на землю площею 0,1 га, що розташована по АДРЕСА_1;
5. Зобов'язати відповідачів 2, 3 усунути існуючі перешкоди і надати погоджувальні документи на безоплатну передачу позивачці вказаної земельної ділянки площею 0,1 га, що по АДРЕСА_1 та не

створювати позивачці в подальшому нові перешкоди;

6. З урахуванням ступеня вини кожного з відповідачів стягнути на користь позивачки моральну шкоду в сумі 10000,0 грн., яка завдана позивачці безпідставною відмовою, яка зафіксована у листі № 03-20/1534 від 19 січня 2004р. за підписом ОСОБА_10, якою створено довготривалу тяганину протягом 2004р. та I половини 2005р., що змусило позивачку відстоювати її права в суді, а у той час, як відповідач 2 своїми рішеннями від 18 листопада 2004р. за №№ 700/2110, 700-2/2110, 700-4/2110, 700-6/2110, 700-7/2110, 700-14/2110 передавав земельні ділянки громадянам із земель, що закріплені за санаторієм ім. Першого Травня, а це крім протиправної поведінки, щодо позивачки, ще й додатково завдало їй душевних страждань.

7. У разі прийняття судового рішення на користь іншої особи, яка бере участь у справі і заявила позовні вимоги стосовно тої самої земельної ділянки, що і позивачка, і відповідно з-за відсутності вільної для позивачки земельної ділянки для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд за частковий рахунок ділянки, що по АДРЕСА_1, позивачка просила зобов'язати відповідача 2 надати їй погодження і розробити проект відведення позивачці безоплатно у приватну власність для будівництва і обслуговування житлового будинку земельну ділянку площею 0,1 га за рахунок земельної ділянки, що розташована по АДРЕСА_2, яка граничить з ділянкою по АДРЕСА_1;

8. Зобов'язати відповідача 2 прийняти рішення про безоплатну передачу позивачці земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибну ділянку) за частковий рахунок ділянки, що розташована по АДРЕСА_2 на підставі якого відповідач 3 надасть позивачці державний акт про право власності на вказану земельну ділянку.

Позивач ОСОБА_7 просив суд, в своїй позовній заяві:

1. Визнати відповідь відповідача 3 у листі № 03-20/16946 від 20 серпня 2003р. за підписом ОСОБА_14 надану за дорученням відповідача 1 № 133-Т-7719 незаконною, а відтак такою, що створила перешкоду у набутті і реалізації права на земельну ділянку по АДРЕСА_1, площею 0,1 га на підставі набувальної давності для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд;

2. Зобов'язати відповідача 3 розробити проект рішення про безоплатну передачу позивачу земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд по АДРЕСА_1;

3. Зобов'язати відповідача 2 прийняти рішення про безоплатну передачу позивачу зазначеної земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд за рахунок ділянки, що по АДРЕСА_1, в рішенні суду зазначити місце розташування ділянки, щодо якої заявлені позовні вимоги, розмір ділянки для безоплатної передачі її у приватну власність позивачу;

4. Зобов'язати відповідача 3 на підставі рішення відповідача 2 видати позивачу державний акт про право власності на землю площею 0,1 га, що розташована по АДРЕСА_1;

5. Зобов'язати відповідачів 1, 2 усунути існуючі перешкоди і надати погоджувальні документи на безоплатну передачу позивачу вказаної земельної ділянки площею 0,1 га, що по АДРЕСА_1 та не створювати позивачу в подальшому нові перешкоди;

6. Постановити окрему ухвалу, щодо порушення відповідачами 2, 3 порядку норм земельного права і надіслати цю ухвалу органам вищого рівня по відношенню до цих відповідачів.

Третя особа з самостійними вимогами ОСОБА_9 просив суд, в своїй остаточній редакції позовної заяви:

1. Визнати відповідь відповідача 3, що в листі № 03-20/1576 від 19 січня 2004р. за підписом ОСОБА_10, надану за дорученням відповідача 1 № 133-Т-17961 незаконною, яка суперечить нормам земельного права та такою, що створила перешкоди у набутті і реалізації ОСОБА_9 разом з

ОСОБА_8 права власності на зазначену земельну ділянку за НОМЕР_1, тобто у приватизації по кожному виду використання земельної ділянки;

2. Визнати, що відповідач 2 на порушення ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 3 ст. 24 Закону України "Про місцеве самоврядування", п. "б" ч. 1 ст. 81 ЗК України незаконно залишив без розгляду заяву ОСОБА_9 від 25 листопада 2003р., оскільки рішення щодо неї в місячний термін не прийнято;

3. Зобов'язати відповідача 3 розробити в місячний строк проект рішення про приватизацію ОСОБА_9 частини вказаної земельної ділянки, що по АДРЕСА_1, а саме: в розмірі 570 кв.м. для обслуговування належної ОСОБА_9 частини жилого будинку, господарських будівель і споруд; в розмірі 430 кв.м. для будівництва і обслуговування нового жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибну ділянку), і максимальний розмір ділянки, яку може приватизувати ОСОБА_9 по даному виду використання - 0,1 га; в розмірі 684 кв.м. для ведення індивідуального садівництва; в розмірі 57 кв.м. для індивідуального гаражу;

4. Спонукаати відповідача 2 в місячний термін розглянути проект рішення і прийняти це рішення про приватизацію ОСОБА_9 вказаної земельної ділянки по АДРЕСА_1 у вищезазначених розмірах для обслуговування належної ОСОБА_9 частини жилого будинку, господарських будівель і споруд; в розмірі 430 кв.м. для будівництва і обслуговування нового жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибну ділянку); в розмірі 684 кв.м. для ведення індивідуального садівництва; в розмірі 57 кв.м. для індивідуального гаражу;

5. Зобов'язати відповідача 3 на підставі рішення відповідача 2 видати кожному з співвласників вказаного домоволодіння державний акт про право власності на землю виходячи з розрахунку, що ОСОБА_9 власник 57/100 домоволодіння, а ОСОБА_8 власник -43/100;

6. Зобов'язати відповідачів 1, 3 усунути існуючі перешкоди приватизації вказаної ділянки та не створювати їх в подальшому;

7. Зобов'язати відповідача 1 надати дозвіл на розподіл адреси АДРЕСА_1 на дві окремі адреси;

8. Постановити окрему ухвалу, щодо порушення відповідачами 2, 3 порядку розгляду звернень ОСОБА_9, його конституційних прав і законних інтересів, норм земельного права та щодо систематичного введення в оману ОСОБА_10;

9. Стягнути на користь ОСОБА_9 моральну шкоду в сумі 10000,0 грн., яка завдана, йому, власнику 57% будинку, рішеннями, діями (бездіяльністю) відповідачами 2, 3, ОСОБА_10, щодо ОСОБА_9, а також, щодо його близьких родичів.

Третя особа з самостійними вимогами ОСОБА_8 просив суд, в своїй остаточній редакції позовної заяви:

1. Визнати відповідь відповідача 3, викладену у листі № 03-20/1576 від 19 січня 2004р. незаконною;

2. Зобов'язати відповідача 2 прийняти рішення, щодо безоплатної передачі ОСОБА_8 50 % земельної ділянки, яка закріплена за будинком (АДРЕСА_1);

3. Зобов'язати відповідача 3 видати ОСОБА_8 державний акт про право власності на 50 % земельної ділянки, яка закріплена за будинком (АДРЕСА_1).

Свої позовні вимоги позивачі та треті особи з самостійними вимогами обґрунтовували тим, що вони є користувачами земельної ділянки по АДРЕСА_1. Крім того, позивачка ОСОБА_6 також користується сусідньою з цією земельною ділянкою по АДРЕСА_2. Всі численні звернення позивачів, третіх осіб з самостійними вимогами до відповідачів 1-3, щодо здійснення безоплатної приватизації вказаних земельних ділянок були залишені без задоволення, у зв'язку з чим останні вимушені були звернутися до суду за захистом свого порушеного права.

В судовому засіданні, позивачка ОСОБА_6, яка діє в своїх інтересах, і в інтересах решти позивачів та третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_9, заявлені позовні вимоги, з урахуванням поданих

змін та уточнень підтримала в повному обсязі, просила суд позов задовольнити.

Треті особи з самостійними вимогами ОСОБА_9, ОСОБА_8, а також відповідачі 1, 2, клопотали перед судом про розгляд справи у їх відсутність, відповідачами 2, 3 були подані письмові заперечення на позови.

Представник відповідача 3, проти позову заперечувала, зазначаючи, що відповідачем 3 не було порушено права ні позивачів, ні третіх осіб з самостійними вимогами, відповідач 3, діяв у відповідності до чинного законодавства, просила суд в задоволенні всіх позовів відмовити.

Відповідач 4, треті особи без самостійних вимог, про час та місце розгляду справи оповіщалися в установленому законом порядку, поважності причин неявки суду не повідомили.

Допитані, в якості свідків ОСОБА_6, ОСОБА_15 суду пояснили, що позивачі та треті особи з самостійними вимогами тривалий час користуються зазначеними земельними ділянками, проте бездіяльність відповідачів 1-3, щодо несвоєчасного розгляду відповідних заяв і клопотань про надання безоплатно земельних ділянок у власність, систематичне "перекручування" земельного законодавства спричиняє їм моральні страждання.

Суд, заслухавши пояснення учасників, які з'являлися в судові засідання, допитавши свідків розглянувши подані сторонами документи, повно і всебічно з'ясувавши всі фактичні обставини справи, на яких ґрунтуються позови, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, вважає, що позови позивачів ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7 не підлягають задоволенню, а позови третіх осіб з самостійними вимогами: ОСОБА_9, ОСОБА_8 підлягають частковому задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 КАС України, завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод, та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно -правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Як вбачається з матеріалів справи і це встановлено судом, домоволодіння АДРЕСА_1 належало ОСОБА_16

Згідно із свідоцтвом про право на спадщину за заповітом від 25 червня 1981р. зареєстрованим у книзі Київського БТІ 10 липня 1981р. за № 8085 спадкоємцем вказаного домоволодіння став ОСОБА_9

17 вересня 1997р. між третіми особами з самостійними вимогами було укладено договір дарування, за яким ОСОБА_9 подарував ОСОБА_8 43/100 частин зазначеного домоволодіння.

Рішенням Київради від 07 грудня 1954р. за № 2052 були затверджені висновки результатів обміру земельних ділянок. В користування за домоволодінням АДРЕСА_1 зареєстрована земельна ділянка площею 0,2768 га, з яких зареєстровано за землекористувачем 0,0910 га і підлягало вилученню і заліченню до міськземфонду 0,1858 га.

За матеріалами інвентаризації, виконаної СП "Топос" в 2000р. та даними державного земельного кадастру, земельна ділянка площею 0,2768 га знаходиться в користуванні.

Судом достовірно встановлено, що користувачами вказаної земельної ділянки, загальною площею 0,2768 га є треті особи з самостійними вимогами, які добросовісно нею користуються та сплачують відповідні податки. Позивачі не надали суду належних і допустимих доказів, на підтвердження того, що вони є землекористувачами земельної ділянки по АДРЕСА_1. Покази допитаних в судовому засіданні свідків, з приводу зазначеного факту користування саме позивачами земельною ділянкою, судом оцінюються критично, оскільки не підтверджується в сукупності дослідженими судом решти письмових доказів.

Судом достовірно встановлено, що 19 травня, 04 липня, 04 серпня 2003р. чоловік позивачки ОСОБА_5 -ОСОБА_12 особисто звертався письмово на ім'я голови відповідача 2 ОСОБА_17 з

заявами на підставі Законів України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку", "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", як ветеран праці і ВВВ з проханням надати безоплатно у власність земельну ділянку по АДРЕСА_1 з цільовим призначенням для будівництва та обслуговування жилого будинку і для садівництва.

20 серпня 2003р. відповідачем 3 за підписом заступника начальника Управління ОСОБА_12 було надано відповідь за № 03-20/16946.

Звертаючись до суду з п. 1 позовних вимог ОСОБА_5 просила суд зазначену відповідь від 20 серпня 2003р. визнати незаконною, як таку, що порушує її права, однак суд з вказаним не може погодитися, оскільки ОСОБА_12 звертався виключно в своїх інтересах, і відповідь була надана йому особисто, тому в цій частині вимоги позивачки ОСОБА_5 не підлягають задоволенню.

Не підлягають задоволенню і вимоги позивачки ОСОБА_5 заявлені нею в п. 2, 3 вимог, оскільки ОСОБА_12 за життя звертався виключно в своїх інтересах, позивачка не уповноважувала його діяти і в своїх інтересах, як і не може бути направлена заява позивачки ОСОБА_5 від 05 січня 2006р. за підписом міського голови або заступника міського голови -секретаря ради до відповідача 3, оскільки при поданні вказаної заяви позивачкою не було надано письмової згоди землекористувачів ОСОБА_9 і ОСОБА_8 на вилучення частини земельної ділянки.

Враховуючи те, що вимоги позивачки ОСОБА_5 зазначені в п. 4-7 є похідними від вимог в п. 2, 3, то підстав для їх задоволення суд не вбачає, оскільки вони є передчасними.

Як і не знайшло свого підтвердження, в судовому засіданні, що мало місце дискримінація позивачки ОСОБА_5, а також останній незаконними діями/бездіяльністю відповідачів 1-3 було спричинено моральну шкоду, а тому вимоги викладені в п. 9 також не підлягають задоволенню.

З матеріалів справи вбачається, що 19 грудня 2003р. позивачка ОСОБА_6, яка діяла в своїх інтересах, і в інтересах на той час неповнолітнього сина ОСОБА_7 звернулася до голови відповідача 1 з заявою, щодо безоплатного надання земельної ділянки площею 0,1 га для будівництва і обслуговування жилого будинку по АДРЕСА_1.

19 січня 2004р. листом за № 03-20/1534 за підписом ОСОБА_10 позивачці ОСОБА_6 було роз'яснено порядок отримання земельної ділянки, при цьому судом встановлено, що при подачі вказаної заяви позивачкою взагалі не було надано письмової згоди землекористувачів: третіх осіб з самостійними вимогами на вилучення земельної ділянки або її частини. Таким чином, у суду відсутні правові підстави для задоволення вимог позивачки ОСОБА_6 зазначені в п. 1 її остаточних вимог.

Враховуючи те, що подана позивачкою ОСОБА_6 заява не містила всіх документів, а також не відповідала вимогам закону, суд не вбачає правових підстав для задоволення вимог позивачки ОСОБА_6, зазначені в п. 2-5 остаточних позовних вимог.

Оскільки судом не встановлена протиправність дій/бездіяльності відповідачів 1-3, відносно позивачки ОСОБА_6, то не підлягають задоволенню і вимоги визначені в п. 6 остаточної редакції позовних вимог.

В судовому засіданні не знайшло свого підтвердження, що позивачка ОСОБА_6 добросовісно та відкрито користується земельною ділянкою по АДРЕСА_2, а також зверталася в досудовому порядку про надання їй безоплатно у власність чи в користування вказаної земельної ділянки, а тому вимоги позивачки ОСОБА_6 викладені в п. 7, 8 вимог не підлягають задоволенню.

В п. 1 своїх позовних вимог позивач ОСОБА_7, як правонаступник померлого ОСОБА_12 просив суд визнати відповідь відповідача 3 у листі № 03-20/16946 від 20 серпня 2003р. за підписом ОСОБА_14 надану за дорученням відповідача 1 № 133-Т-7719 незаконною, а відтак такою, що створила перешкоду у набутті і реалізації права на земельну ділянку по АДРЕСА_1, площею 0,1 га на підставі набувальної давності для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд. Однак, як встановлено було судом ОСОБА_12 особисто звертався письмово на ім'я голови відповідача 2 ОСОБА_17 з заявами на підставі Законів України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку", "Про статус ветеранів війни, гарантії

їх соціального захисту", як ветеран праці і ВВВ з проханням надати безоплатно у власність земельну ділянку по АДРЕСА_1 з цільовим призначенням для будівництва та обслуговування жилого будинку і для садівництва. Пільги, які передбачені зазначеними вище Законами України для ветеранів праці і ветеранів ВВВ не можуть бути успадковані взагалі, а тому суд приходиться до висновку, що правових підстав для задоволення зазначеного п. 1 позовних вимог ОСОБА_7 немає.

Не підлягають задоволенню і вимоги зазначені позивачем ОСОБА_7 в п. 2-5 позовної заяви, оскільки судом не встановлено порушення прав вказаного позивача.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 КАС України, суд розглядає адміністративні справи не інакше як за позовною заявою, поданою відповідно до цього Кодексу, і не може виходити за межі позовних вимог. Суд може вийти за межі позовних вимог тільки в разі, якщо це необхідно для повного захисту прав, свобод та інтересів сторін чи третіх осіб, про захист яких вони просять.

Судом встановлено, що 28 січня 2002р. третіми особами з самостійними вимогами були подані заяви до голови відповідача 2, відповідно до яких останні просили передати їм у спільну часткову власність земельну ділянку площею 0,1 га для обслуговування житлового будинку та господарських будівель по АДРЕСА_1. В подальшому треті особи з самостійними вимогами, подали заяви про зупинення розгляду їх заяв від 28 січня 2002р.

Крім того, судом встановлено, що 25 листопада 2003р. третя особа з самостійними вимогами ОСОБА_9 звернувся до голови відповідача 1/голови відповідача 2 з заявою про надання йому у приватну власність безоплатно, земельної ділянки по АДРЕСА_1, з цільовим призначенням для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель; для ведення садівництва; для індивідуального гаражу, площею, яка визначена ЗК України.

19 січня 2004р. третій особі з самостійними вимогами ОСОБА_9 було надано відповідь № 03-20/1576, в якій ОСОБА_9 було повідомлено, що він має право отримати безоплатно у приватну власність земельну ділянку площею 0,1 га разом з іншим співвласником домоволодіння, розгляд питання, щодо надання земельної ділянки для будівництва гаража є недоцільним, як і не може бути задоволено клопотання про надання земельної ділянки для садівництва.

06 червня 2005р. третя особа з самостійними вимогами ОСОБА_8 звернувся до голови відповідача 2 з заявою про надання йому у власність земельної ділянки по АДРЕСА_1 для обслуговування жилого будинку, господарських будівель.

14 липня 2005р. відповідачем 3 було надано відповідь третім особам з самостійними вимогами за № 03-20/20103, що за ухвалою суду заборонено відчужувати у будь - якій спосіб зазначену ними земельну ділянку.

У відповідності з п. 1 Розділу IX "Прикінцеві положення"ЗК України цей Кодекс набирає чинності з 1 січня 2002 р.

Відповідно до п. 5 Постанови Верховної Ради УРСР "Про порядок введення в дію Земельного кодексу УРСР"від 18 грудня 1990р. та п. 1 Розділу X "Перехідні положення"ЗК України рішення про надання в користування земельних ділянок, а також про вилучення (викуп) земель, прийняті відповідними органами, але не виконані на момент введення у дію цього Кодексу, підлягають виконанню відповідно до вимог цього Кодексу.

Пунктом 7 цього Розділу X "Перехідні положення"ЗК України передбачено, що громадяни та юридичні особи, що одержали у власність, у тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди, земельні ділянки у розмірах, що були передбачені раніше діючим законодавством, зберігають права на ці ділянки.

Частиною 1 ст. 15 Закону України "Про звернення громадян"передбачено, що органи державної влади, місцевого самоврядування та їх посадові особи, керівники та посадові особи підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, об'єднань громадян, до повноважень яких належить розгляд заяв (клопотань), зобов'язані об'єктивно і вчасно розглядати їх, перевіряти

викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства і забезпечувати їх виконання, повідомляти громадян про наслідки розгляду заяв (клопотань).

Відповідно до ч. 3, 4 цієї статті відповідь за результатами розгляду заяв (клопотань) в обов'язковому порядку дається тим органом, який отримав ці заяви і до компетенції якого входить вирішення порушених у заявах (клопотаннях) питань, за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.

Рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених у заяві (клопотанні), доводиться до відома громадянина в письмовій формі з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови, а також із роз'ясненням порядку оскарження прийнятого рішення.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 118 ЗК України, в редакції, яка була чинна на час звернення третіх осіб з самостійними вимогами з вищезазначеними заявами, громадянин, зацікавлений у приватизації земельної ділянки, яка перебуває у його користуванні, подає заяву до відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації або сільської, селищної, міської ради за місцезнаходженням земельної ділянки.

Рішення органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо приватизації земельних ділянок приймається у місячний строк на підставі технічних матеріалів та документів, що підтверджують розмір земельної ділянки.

В судовому засіданні, не встановлено, що питання, які ставилися третіми особами з самостійними вимогами, щодо приватизації земельної ділянки по АДРЕСА_1 на пленарне засідання відповідача 2 не виносилося і рішення прийняте не було, проект рішення відповідачем 3 не готувався, при цьому третіми особами з самостійними вимогами були виконані всі вимоги закону, на відміну від позивачів.

Таким чином, суд вважає, що відповідач 2 в порушення положень ст. 118 ЗК України, ст. 15 Закону України "Про звернення громадян" не розглянув заяв третіх осіб з самостійними вимогами від 25 листопада 2003р., 06 червня 2005р. про приватизацію земельної ділянки, яка перебуває у їх користуванні і розташована по АДРЕСА_1.

Доводи представника відповідача 3, про те, що третім особам з самостійними вимогами було надано відповіді, не заслуговують на увагу, оскільки відповідно до вимог ч. 2 ст. 118 ЗК України та п. 6.2., 6.3 Порядку набуття права на землю юридичними особами та громадянами в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради за № 313/1747 від 14 березня 2002р. визначено вичерпний перелік матеріалів та документів, які додаються до заяви про приватизацію земельної ділянки та порядок розгляду поданих матеріалів про приватизацію земельної ділянки, від фізичних осіб не вимагається подання окремих заяв про приватизацію земельних ділянок по кожному виду користування, а також не передбачено розроблення проектів відведення земельної ділянки, яка перебуває в користуванні фізичної особи.

У відповідності з ч. 1, 2, 4 ст. 120 ЗК України, у разі набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду, що перебувають у власності, користуванні іншої особи, припиняється право власності, право користування земельною ділянкою, на якій розташовані ці об'єкти. До особи, яка набула право власності на жилий будинок, будівлю або споруду, розміщені на земельній ділянці, що перебуває у власності іншої особи, переходить право власності на земельну ділянку або її частину, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення.

Якщо жилий будинок, будівля або споруда розміщені на земельній ділянці, що перебуває у користуванні, то в разі набуття права власності на ці об'єкти до набувача переходить право користування земельною ділянкою, на якій вони розміщені, на тих самих умовах і в тому ж обсязі, що були у попереднього землекористувача.

У разі набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду кількома особами право на земельну ділянку визначається пропорційно до часток осіб у праві власності жилого будинку, будівлі або споруди.

Таким чином, суд визнає, що відповідь відповідача 3 за № 03-20/1576 від 19 січня 2004р. (п. 1 вимог) надана третій особі з самостійними вимогами ОСОБА_9 є такою, що суперечить нормам земельного законодавства, а саме щодо неможливості останнім здійснити приватизацію безоплатно земельної ділянки площею по 0,1 га для обслуговування жилого будинку, і не можливість приватизації частини земельної ділянки з цільовим використанням для садівництва та для індивідуального гаражу, оскільки це суперечить численним рішенням відповідача 2, щодо надання земельних ділянок в цій місцевості з зазначеним видом цільового використання.

Також суд вважає, вірним визнати протиправною бездіяльність відповідача 2, щодо не розгляду заяв третіх осіб з самостійними вимогами від 25 листопада 2003р., 06 червня 2005р. про безоплатну приватизацію земельної ділянки, по АДРЕСА_1 (п. 2 позовних вимог третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_9.).

Стосовно позовних вимог третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_8 (п. 1 остаточної редакції позовної заяви), то суд вважає, що в цій частині позов не підлягає задоволенню, оскільки відповідь відповідача 3, викладена у листі № 03-20/1576 від 19 січня 2004р. стосувалася саме третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_9, щодо поданої ним заяви.

З метою захисту порушених прав третіх осіб з самостійними вимогами (п. 3, 4, 6 вимог ОСОБА_9, п. 2 вимог ОСОБА_8 -підлягають частковому задоволенню), суд вважає вірним зобов'язати відповідачів 2, 3 у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили, розробити проект рішення про безоплатну передачу ОСОБА_9, ОСОБА_8 земельної ділянки, яка розташована по АДРЕСА_1, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст. 121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні АДРЕСА_1 та розглянути на пленарному засіданні їх заяви від 25 листопада 2003р., 06 червня 2005р., про приватизацію вказаної земельної ділянки, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст. 121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин третіх осіб з самостійними вимогами в домоволодінні АДРЕСА_1.

Стосовно позовних вимог ОСОБА_9, викладені в п. 5 остаточної редакції позовної заяви, та в п. 3 остаточної редакції позову ОСОБА_8 то в цій частині позов не підлягає задоволенню, оскільки вказані вимоги є передчасними.

Не підлягають задоволенню вимоги третьої особи ОСОБА_9, зазначені ним в п. 7 вимог, оскільки в судовому засіданні не встановлено, те що співвласниками було здійснено поділ будинку по АДРЕСА_1 в натурі, визнано за ними право власності, як на окремий об'єкт, і ОСОБА_9 звертався саме до відповідача 1 з проханням надати дозвіл на розподіл адреси АДРЕСА_1 на дві окремі адреси.

Не знайшло свого підтвердження, а також необґрунтовані вимоги третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_9, викладені ним в п. 9 остаточних позовних вимог, щодо відшкодування моральної шкоди, а тому в цій частині позов також не підлягає задоволенню.

Стосовно позовних вимог в частині постановлення окремої ухвали, які були заявлені позивачами: ОСОБА_5 (п. 8), ОСОБА_7 (п. 6), третьою особою з самостійними вимогами ОСОБА_9 (п. 8), то суд вважає, що позовні вимоги в цій частині не підлягають також задоволенню, оскільки, як визначено в ст. 166 КАС України, це є правом суду, щодо реагування на порушення закону, з метою направлення ухвали відповідним суб'єктам владних повноважень для вжиття заходів щодо усунення причин та умов, що сприяли порушенню закону.

Відповідно до ст. 94 КАС України, суд вважає, що слід стягнути з бюджету м. Києва, відповідача 3 на користь третіх осіб з самостійними вимогами судовий збір в розмірі по 1,7 грн. на кожному.

Керуючись ст. ст. 2, 10, 11, 17, 19, 69, 71 - 73, 86, 94, 158 - 163, 166, 167, 185, 186 КАС України; ст. ст. 14, 19, 55, 56 Конституції України; ст. ст. 116, 118, 120, 152, Розділом X Земельного кодексу України; ст. ст. 1, 15, 19, 20 Закону України "Про звернення громадян"; ст. 26 Закону України "Про місцеве самоврядування"; Рішенням Київської міської ради за № 313/1747 від 14 березня 2002р. "Про

затвердження Порядку набуття права на землю юридичними особами та громадянами в м. Києві", суд, -

П О С Т А Н О В И В :

В задоволенні адміністративних позовів ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7 до Київської міської ради, Київської міської державної адміністрації, Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, Головного Управління Державної казначейської служби України в м. Києві, треті особи: ОСОБА_8, ОСОБА_9, які заявляють самостійні вимоги, треті особи без самостійних вимог: ОСОБА_10, ОСОБА_11, Товариство з обмеженою відповідальністю "Укртуртранс" про визнання дій/бездіяльності незаконною; зобов'язання вчинити дії; відшкодування моральної шкоди, завданої незаконними діями/бездіяльністю -відмовити.

Адміністративні позови третіх осіб з самостійними вимогами ОСОБА_8, ОСОБА_9 -задовольнити частково.

Визнати відповідь Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації за № 03-20/1576 від 19 січня 2004р. надану ОСОБА_9, такою, що суперечить нормам земельного законодавства.

Визнати протиправною бездіяльність Київської міської ради, щодо не розгляду заяв ОСОБА_9 від 25 листопада 2003р., ОСОБА_8 від 06 червня 2005р. про безоплатну приватизацію земельної ділянки, по АДРЕСА_1.

Зобов'язати Головне управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації та Київську міську раду у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили, розробити проект рішення про безоплатну передачу ОСОБА_9, ОСОБА_8 земельної ділянки, яка розташована по АДРЕСА_1, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст. 121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні АДРЕСА_1 та розглянути на пленарному засіданні заяви ОСОБА_9 від 25 листопада 2003р., ОСОБА_8 від 06 червня 2005р., про приватизацію вказаної земельної ділянки, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст. 121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин ОСОБА_9 і ОСОБА_8 в домоволодінні АДРЕСА_1.

Стягнути з бюджету м. Києва, Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації на користь ОСОБА_9, ОСОБА_8 судовий збір в розмірі по 01 /одній / грн. 70 коп. на кожного.

В решті вимог адміністративних позовів третіх осіб з самостійними вимогами ОСОБА_8, ОСОБА_9 - відмовити.

Постанова суду може бути оскаржена до Київського апеляційного адміністративного суду через Шевченківський районний суд м. Києва шляхом подання апеляційної скарги протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої статті 160 Кодексу адміністративного судочинства України, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Постанова суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого Кодексом адміністративного судочинства України.

У разі подання апеляційної скарги постанова суду, якщо її не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили постановою суду за наслідками апеляційного провадження.

На підставі частини 3 ст. 160 КАС України в судовому засіданні 27 червня 2012 року проголошено вступну та резолютивну частини постанови. Повний текст постанови складено та підписано 02 липня 2012 року.

КОПІЯ

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа № 826/5426/16

Головуючий у I інстанції: Аблов Є.В.

Суддя-доповідач: Мацедонська В.Е.

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 грудня 2017 року

м. Київ

Київський апеляційний адміністративний суд у складі:

головуючого – судді Мацедонської В.Е.,
суддів Карпушової О.В., Мельничука В.П.,
при секретарі Горяїновій Н.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Києві справу за апеляційною скаргою Туріна Володимира Юхимовича, Туріна Ігоря Юхимовича на постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 26 вересня 2017 року у справі за адміністративним позовом Туріна Володимира Юхимовича, Туріна Ігоря Юхимовича до Київської міської ради, Департаменту земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, за участю третьої особи - Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України про визнання протиправною бездіяльності, визнання протиправним, скасування рішення, та зобов'язання вчинити дії,-

В С Т А Н О В И В:

01 квітня 2016 року Турін Володимир Юхимович, Турін Ігор Юхимович звернулись до Окружного адміністративного суду м.Києва з позовом до Київської міської ради, Департаменту земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, в якому (з урахуванням позовної заяви в порядку уточнень від 20 червня 2017 року) просили визнати протиправним і скасувати рішення Київської міської ради №100/2003 від 01 жовтня 2015 року, визнати протиправною бездіяльність Київської міської ради і Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо розгляду заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року, заяви Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року про приватизацію земельної ділянки, визнати протиправними дії Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) із розробки 30 липня 2015 року проекту рішення №ПР-7768 до справи А-21641, зобов'язати Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Київську міську раду повторно і відповідно до ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України розробити проект рішення про безоплатну передачу позивачам земельної ділянки, розташованої по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та зобов'язати Київську міську раду розглянути відповідно

*345*10972686*1*2*

до вимог ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України на найближчому пленарному засіданні розроблений Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) проект рішення про безоплатну передачу позивачам зазначеної земельної ділянки, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, та заяви позивачів від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року про приватизацію вказаної земельної ділянки, зобов'язати відповідачів утриматись від повторної розробки проекту рішення про відмову у безоплатній передачі позивачам наведеної земельної ділянки та від повторного розгляду на пленарному засіданні проекту про відмову у такій безоплатній передачі, зобов'язати відповідачів утриматись від вчинення дій, як використання (застосування) до заяви позивачів від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року про приватизацію вказаної земельної ділянки приписів ст.79-1 ЗК України та положень «Порядку набуття прав на землю із земель комунальної власності у м.Києві», затвердженого рішенням Київської міської ради від 20 квітня 2017 року.

Постановою Окружного адміністративного суду м.Києва від 26 вересня 2017 року у задоволенні позовних вимог Туріна В.Ю., Туріна І.Ю. відмовлено.

Не погоджуючись з зазначеним судовим рішенням, позивачі подали апеляційну скаргу, в якій просять скасувати постанову суду першої інстанції з мотивів порушення судом норм матеріального та процесуального права та ухвалити нове рішення про задоволення позовних вимог. Свої вимоги апелянти обґрунтовують тим, що судом першої інстанції застосовано положення КАС України всупереч нормам Конституції України, оскільки справа №2610/3926/12 була розглянута Шевченківським районним судом м.Києва на підставі КАС України, однак у даній справі Турін В.Ю. та Турін І.Ю., як треті особи, заявили самостійні вимоги до відповідачів шляхом подачі цивільного позову, в той же час, позивачами не подавався відповідний позов в порядку адміністративного судочинства, застосування норми ч.9 ст.267 КАС України для відмови в задоволенні позовних вимог з огляду на наявність рішення Шевченківського районного суду м.Києва є недостатнім, крім того, цією нормою встановлено саме право, а не заборону, а висновок суду першої інстанції звужує зміст та обсяг прав позивачів, в позовних вимогах у даній справі відсутня повторність, оскільки вони не є тотожними вимогам, що були заявлені у справі №2610/3926/12.

Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) подав заперечення на апеляційну скаргу, в якій просить відмовити в задоволенні апеляційної скарги та рішення суду першої інстанції, оскільки для розроблення проекту рішення про безоплатну передачу позивачам земельної ділянки необхідна наявність витягів з Державного земельного кадастру про земельні ділянки за відповідним цільовим призначенням, крім того Департамент посилається на ст.121 ЗК України щодо розмірів земельних ділянок, що можуть бути безоплатно передані громадянам України.

З позовної заяви вбачається, що позовні вимоги обґрунтовані бездіяльністю Київської міської ради, яка є боржником у виконавчих провадженнях №45976297, №45976295, №45957225, №45976293, шляхом невиконання постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012, яка за наслідком апеляційного оскарження ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 28 січня 2014 року залишена без змін, внаслідок чого набрала законної сили 28 січня 2014 року. Прийняте Київською міською радою рішення №100/2003 від 01 жовтня 2015 року та його проект є необґрунтованими, а застосування норми ст.79-1 ЗК України при розгляді заяв позивачів порушує принцип дії норми в часі, спірні правовідносини мають регулюватись нормами ЗК України в редакції, чинній на момент їх виникнення, тобто на дату подачі позивачами відповідних заяв від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року.

У своїх запереченнях на позовну заяву та додаткових запереченнях Київська міська рада зазначала, що на виконання постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012 нею було прийнято рішення від 01 жовтня

КОПІЯ

2015 року №100/2003 «Про відмову у безоплатній передачі громадянам Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування житлового будинку, для будівництва індивідуального гаража на вул.Червонофлотській, 34 у Оболонському районі м.Києва», яке прийнято відповідно до норм законодавства та позивачі не визначили, яку площу земельної ділянки та з яким цільовим призначенням необхідно надати їм у власність із земельної ділянки площею 0,28 га та спірна земельна ділянка не сформована та їй не присвоєно кадастровий номер.

Третя особа відзиву на апеляційну скаргу до суду апеляційної інстанції не подавала, заперечення на позовну заяву до суду першої інстанції від неї не надходили.

Позивач Турін І.Ю., Київська міська рада та третя особа про дату, час і місце слухання справи в розумінні вимог КАС України повідомлені належним чином, до суду апеляційної інстанції не з'явилися.

Клопотання представника Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України щодо відкладення розгляду справи у зв'язку з великою кількістю справ, що призначено до розгляду на 19 грудня 2017 року, де учасником є Департамент, та неможливістю представника прибути в засідання в даній справі, не підлягає задоволенню з огляду на відсутність належних доказів щодо поважності причин неявки до суду апеляційної інстанції та з урахуванням приписів ч.2 ст.313 КАС України, згідно якої неявка сторін або інших учасників справи, належним чином повідомлених про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, пояснення представника позивача Туріна В.Ю. та представника Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), переглянувши справу, перевіrivши законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги, та перевіrivши підстави для апеляційного перегляду, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню, з таких підстав.

Згідно ст.242 КАС України рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Відповідності до ст.317 КАС України підставами для скасування судового рішення суду першої інстанції повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни рішення є: 1) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи; 2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; 3) невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи; 4) неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права. Неправильним застосуванням норм матеріального права вважається: неправильне тлумачення закону або застосування закону, який не підлягає застосуванню, або незастосування закону, який підлягав застосуванню.

Судами першої та апеляційної інстанції встановлено, що 25 листопада 2003 року Турін В.Ю. звернувся до голови Київської міської державної адміністрації з заявою, в якій просив безоплатно передати у приватну власність земельну ділянку, зареєстровану за домоволодінням №34 по вул.Червонофлотській в Оболонському районі м.Києва, в межах визначених ЗК України, а саме: 1) будівництво і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) 0,1 га; 2) для ведення існуючого садівництва 0,12 га; 3) для вже існуючого індивідуального гаражу 0,01 га. Всього загальною площею 0,221 га. До заяви було додано копію свідоцтво про спадщину, копію Технічного паспорту домоволодіння, копію паспорту.

06 червня 2005 року позивачі звернулись до голови Київської міської ради з заявами про приватизацію спільної земельної ділянки площею 2780 кв.м. (43/100 – 1195,40 кв.м. – Турін

І.Ю.; 57/100 – 1584,60 кв.м. – Турін В.Ю.), що перебуває у постійному користуванні на законних підставах по вул.Червонофлотській, 34 в Оболонському районі м.Києва. Цільове призначення земельної ділянки не змінюється. Раніше не приватизували земельні ділянки. Просили прийняти відповідне рішення по п.2 ст.118 ЗК України в місячний строк на підставі технічного паспорту будинку, що підтверджує розмір земельної ділянки.

Листом Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації від 19 січня 2004 року №03-20/1576 Туріну В.Ю. було фактично відмовлено в передачі у приватну власність частини зазначеної земельної ділянки.

В подальшому, Турін В.Ю. та Турін І.Ю. звернулися до Шевченківського районного суду м.Києва з позовами до Київської міської ради, Київської міської державної адміністрації, Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, Головного Управління Державної казначейської служби України в м.Києві, як треті особи з самостійними вимогами.

Постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012, яка залишена без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 28 січня 2014 року, адміністративні позови третіх осіб з самостійними вимогами Туріна І.Ю., Туріна В.Ю. задоволено частково, визнано відповідь Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації за №03-20/1576 від 19 січня 2004 року, надану Туріну В.Ю., такою, що суперечить нормам земельного законодавства, визнано протиправною бездіяльність Київської міської ради, щодо нерозгляду заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року, Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року про безоплатну приватизацію земельної ділянки, по вул.Червонофлотській, 34 в м.Києві, зобов'язано Головне управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації та Київську міську раду у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили, розробити проект рішення про безоплатну передачу Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, яка розташована по вул.Червонофлотській, 34 у м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та розглянути на пленарному засіданні заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року, Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року, про приватизацію вказаної земельної ділянки, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин Туріна В.Ю. і Туріна І.Ю. в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві. В решті вимог адміністративних позовів третіх осіб з самостійними вимогами Туріна І.Ю., Туріна В.Ю. відмовлено.

За наслідком набрання судовим рішенням законної сили, Шевченківським районним судом м.Києва 23 грудня 2014 року видано виконавчі листи у справі №2610/3926/2012, за якими відкриті виконавчі провадження постановами головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України від 05 січня 2015 року ВП №45957225, від 13 січня 2015 року ВП №45976297, ВП №45976293, №45976295 з виконання зобов'язальної частини постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року, запропоновано боржнику самостійно виконати рішення суду згідно виконавчого документа у строк до семи днів з моменту винесення (отримання) постанови про відкриття виконавчого провадження.

В подальшому постановами ВП №45976293 від 14 травня 2015 року, ВП №45957225 від 20 травня 2015 року замінено назву боржника Головне управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації на Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Постановами головного державного виконавця ВП №45957225 від 20 травня 2015 року та від 14 вересня 2015 року, ВП №45976297 від 14 травня 2015 року, від 14 вересня 2015

року, ВП №45976293 від 14 травня 2015 року та від 14 вересня 2015 року, ВП №45976295 від 14 травня 2015 року та від 14 вересня 2015 року на боржників накладено штрафи за невиконання рішення суду та законних вимог державного виконавця без поважних причин.

30 липня 2015 року Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) підготовлено проект рішення ПР-7768 до справи А-21641 «Про відмову у безоплатній передачі громадянам Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування житлового будинку, для будівництва індивідуального гаража на вул. Червонофлотській, 34 у Оболонському районі м.Києва», який супровідним листом від 30 липня 2015 року №057052-13696 направлено заступнику міського голови – секретарю Київради для подальшого розгляду у відповідних комісіях Київської міської ради, відповідно до регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київради від 12 листопада 2014 року №351/351.

01 жовтня 2015 року Київською міською радою IV сесії VII скликання прийнято рішення №100/2003 «Про відмову у безоплатній передачі громадянам Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування житлового будинку, для будівництва індивідуального гаража на вул. Червонофлотській, 34 у Оболонському районі м.Києва», згідно з яким, розглянувши заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року, на виконання постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012, враховуючи те, що державну реєстрацію земельної ділянки не проведено, кадастровий номер не присвоєно та ділянку не сформовано, відповідно до ухвал Шевченківського районного суду м.Києва від 04 березня 2005 року №2-324/05 та від 25 жовтня 2005 року, керуючись ст.ст.9, 79-1, 118, 121, 123 ЗК України, ст.ст.16, 24, п.3 р.VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про земельний кадастр», п.34 ч.1 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» вирішено відмовити позивачам у передачі вказаної земельної ділянки площею 0,2768 га з урахуванням ідеальних частин у домоволодінні за вказаною адресою (А 21641).

У зв'язку з повідомленнями про фактичне виконання судового рішення постановами головного державного виконавця від 25 лютого 2016 року ВП№45957225, від 14 січня 2016 року ВП №45976297, від 25 лютого 2016 року ВП №45976293, від 14 січня 2016 року ВП №45976295 закінчені виконавчі провадження з примусового виконання виконавчих листів №2610/3926/2012, виданих 23 грудня 2014 року Шевченківським районним судом м.Києва.

Постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 29 березня 2017 року у справі №761/4323/16-а визнано протиправними та скасовано постанови головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Думанської А.Л. про закінчення виконавчих проваджень від 14 січня 2017 року ВП №45976297, ВП №45976295 та від 25 лютого 2016 року ВП №45957225, ВП №45976293, зобов'язано Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, відновити виконавчі провадження №№ за ЄДРВП: 45976295, 45976297, 45957225, 45976293, в порядку, визначеному ст.41 Закону України «Про виконавче провадження», та утриматися від закінчення виконавчих проваджень №№ за ЄДРВП: 45976295, 45976297 з виконання виконавчого листа Шевченківського районного суду м.Києва за №2610/3926/2012 від 23 грудня 2014 року раніше ніж буде закінчено, згідно п.9 ч.1 ст.39 Закону України «Про виконавче провадження» виконавчі провадження №№ за ЄДРВП: 45957225, 45976293 з виконання виконавчого листа Шевченківського районного суду м.Києва за №2610/3926/2012 від 23 грудня 2014 року.

Постановами головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Думанської А.Л. від 27 липня 2017 року ВП №45976297, ВП №45976295, ВП №45957225, ВП №45976293 відновлені виконавчі провадження з виконання виконавчих листів Шевченківського районного суду м.Києва за № 2610/3926/2012 від 23 грудня 2014 року.

Вважаючи бездіяльність та дії відповідачів протиправними, позивачі звернулись до суду

з даним позовом.

Суд першої інстанції, відмовляючи в задоволенні позовних вимог, дійшов висновку, що норми КАС України передбачають судовий контроль за виконанням судового рішення шляхом подання заяви до суду першої інстанції особою, на користь якої ухвалено постанову суду про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності, вчинених суб'єктом владних повноважень - відповідачем на виконання такої постанови суду або порушення прав позивача, підтверджених такою постановою суду. У даному випадку, спірне рішення, яке є предметом розгляду даної справи, є рішенням, що прийнято на виконання такої постанови, тобто постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012, яка розглянута та вирішена в порядку адміністративного судочинства, у зв'язку з чим позивачами обрано неналежний спосіб захисту порушеного права, адже дії, бездіяльність та оскаржуване рішення має розглядатися в порядку ч.9 ст.267 КАС України, тому суд не оцінює по суті доводи позивачів щодо неправомірності рішення Київської міської ради №100/2003 від 01 жовтня 2015 року, крім того відсутні підстави для задоволення позовних вимог в частині зобов'язання відповідачів вчинити дії, оскільки дії, які простягуть вчинити позивачі суб'єктів владних повноважень повторно, на даний час є предметом виконавчих проваджень ВП №45976295, №45976297.

Колегія суддів не погоджується з наведеними висновками суду першої інстанції з огляду на таке.

Спірні відносини, що склались між сторонами регулюються Конституцією України, Земельним кодексом України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», який відповідно до Конституції України визначає систему та гарантії місцевого самоврядування в Україні, засади організації та діяльності, правового статусу і відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

В силу вимог ч.2 ст.19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ч.1 ст.2 КАС України завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Пунктом 1 р.ІХ «Прикінцеві положення» ЗК України передбачено, що цей Кодекс набирає чинності з 1 січня 2002 року.

Порядок безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами визначено ст.118 ЗК України, згідно ч.ч.1, 2 якої (в редакції, чинній на момент подачі позивачами заяв від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року) громадянин, зацікавлений у приватизації земельної ділянки, яка перебуває у його користуванні, подає заяву до відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації або сільської, селищної, міської ради за місцезнаходженням земельної ділянки. Рішення органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо приватизації земельних ділянок приймається у місячний строк на підставі технічних матеріалів та документів, що підтверджують розмір земельної ділянки.

Статтею 121 ЗК України (в редакції, чинній на момент подачі позивачами заяв від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року) встановлено норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам, за якими громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в таких розмірах:

а) для ведення фермерського господарства - в розмірі земельної частки (паю), визначеної для членів сільськогосподарських підприємств, розташованих на території сільської, селищної, міської ради, де знаходиться фермерське господарство. Якщо на території сільської, селищної, міської ради розташовано декілька сільськогосподарських підприємств, розмір земельної частки (паю) визначається як середній по цих

КОПІЯ

підприємствах. У разі відсутності сільськогосподарських підприємств на території відповідної ради розмір земельної частки (паю) визначається як середній по району;

б) для ведення особистого селянського господарства - не більше 2,0 гектара;

в) для ведення садівництва - не більше 0,12 гектара;

г) для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах - не більше 0,25 гектара, в селищах - не більше 0,15 гектара, в містах - не більше 0,10 гектара;

г) для індивідуального дачного будівництва - не більше 0,10 гектара;

д) для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара.

Пунктом 34 ч.1 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються такі питання, зокрема, вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Частинами 1, 2 ст.77 КАС України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Згідно ч.4 ст.78 КАС України обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012 та ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 28 січня 2014 року, які в силу вимог ст.254 КАС України набрали законної сили, встановлено, що Турін В.Ю. та Турін В.І. при поданні ними заяв від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року виконали всі вимоги закону, в той же час, Київською міською радою питання, які ставилися Туріним В.Ю. та Туріним В.І. щодо приватизації земельної ділянки по вул.Червонофлотській, 34 у м.Києві, на пленарне засідання Київської міської ради не виносилось і рішення прийняте не було, проект рішення Головним управлінням земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації не готувався, внаслідок чого встановлено протиправну бездіяльність Київської міської ради щодо не розгляду заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року, Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року про безоплатну приватизацію земельної ділянки, по вул.Червонофлотській, 34 в м.Києві.

Внаслідок встановлених обставин наведеним судовим рішенням, яке набрало законної сили, зобов'язано Головне управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації та Київську міську раду у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили, розробити проект рішення про безоплатну передачу Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, яка розташована по вул.Червонофлотській, 34 у м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та розглянути на пленарному засіданні заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року, Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року, про приватизацію вказаної земельної ділянки, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин Туріна В.Ю. і Туріна І.Ю. в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві.

Отже, наведеним судовим рішенням, зобов'язано Головне управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації (Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)) у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили розробити проект рішення,

саме, про безоплатну передачу позивачам відповідної земельної ділянки, проте, з наявних в матеріалах справи доказів вбачається, що Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) на виконання судового рішення було розроблено проект рішення ПР-7768 від 30 липня 2015 року про відмову у безоплатній передачі позивачам такої земельної ділянки, що прямо суперечить положенням резолютивної частини постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012.

Київську міську раду судовим рішенням було зобов'язано у місячний строк з часу набрання постанови суду законної сили розглянути на пленарному засіданні заяви позивачів від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року за нормами визначені ст.121 ЗК України.

В той же час, з рішення Київської міської ради від 01 жовтня 2015 року №100/2003 вбачається, що окрім ст.121 ЗК України, Київська міська рада керувалась також ст.79-1 ЗК України, якою Земельний кодекс України був доповнений на підставі Закону України «Про Державний земельний кадастр», який набрав чинності лише 01 січня 2013 року, тобто після звернення позивачів з відповідними заявами від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року.

Відповідно до ст.58 Конституції України Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Таким чином, Київською міською радою було порушено конституційний принцип дії норми в часі, який забороняє застосування до правовідносин, що виникли до набрання чинності відповідного нормативного правового акту застосовувати його до таких правовідносин.

Крім того, у вказаному рішенні Київської міської ради наявні посилання на ухвали Шевченківського районного суду м.Києва від 04 березня 2005 року та від 25 жовтня 2005 року у справі №2-324/05.

Разом з тим, з матеріалів справи вбачається, що наведені ухвали Шевченківського районного суду м.Києва від 04 березня 2005 року та від 25 жовтня 2005 року у справі №2-324/05 є ухвалами про забезпечення позову та, фактично, були постановлені з метою запобігання виникненню в подальшому неможливості захисту, зокрема Туріним В.Ю. та Туріним В.І., своїх прав свобод та інтересів. Отже наведені ухвали Шевченківського районного суду м.Києва не можуть бути правомірною підставою для відмови у безоплатній передачі громадянам Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, оскільки їх метою є саме запобігання небезпеки заподіяння шкоди позивачам.

З огляду на викладене, враховуючи обставини, що встановлені судовими рішеннями у справі №2610/3926/2012, які набрали законної сили, колегія суддів доходить висновку, що Київською міською радою та Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) було допущено протиправну бездіяльність в частині нерозгляду заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року у місячний строк у відповідності до вимог норм ЗК України, що були чинними на момент подачі вказаних заяв.

Також, колегія суддів вважає протиправними дії Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), який всупереч постанови Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012 розробив 30 липня 2015 року проект рішення №ПР-7768 до справи А-21641 «Про відмову у безоплатній передачі громадянам Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування житлового будинку, для будівництва індивідуального гаража на вул.Червонофлотській, 34 у Оболонському районі м.Києва», замість проекту рішення про безоплатну передачу Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, яка розташована по вул.Червонофлотській, 34 у м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначені ст.121 ЗК України, з цільовим

призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві, що було передбачено судовим рішенням, яке набрало законної сили.

Рішення Київської міської ради від 01 жовтня 2015 року №100/2003, прийняте за наслідком розгляду проекту рішення №ПР-7768 до справи А-21641, який протиправно внесений Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), порушує закріплений у Конституції України принцип дії норми в часі в частині застосування норм законодавства, які не були чинними на момент виникнення спірних правовідносин з розгляду заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року, а саме ст.79-1 ЗК України, є таким, що порушує права позивачів та підлягає скасуванню.

За таких обставин, враховуючи, що Земельним кодексом України, в редакції, що була чинною на момент подачі позивачами заяв від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року встановлено чітких механізм розгляду заяв про безоплатну передачу земельних ділянок громадянам України із визначенням імперативних обов'язків відповідачів під час їх розгляду, встановлення судовими рішеннями у справі №2610/3926/2012 виконання позивачами свого обов'язку щодо подачі повного комплексу документів для приватизації земельної ділянки, колегія суддів доходить висновку щодо наявності підстав для зобов'язання Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Київської міської ради повторно і відповідно до ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України розробити проект рішення про безоплатну передачу Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, розташованої по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та зобов'язати Київську міську раду розглянути відповідно до вимог ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України на найближчому пленарному засіданні розроблений Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) вказаний проект рішення та заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року.

Колегія суддів відхиляє посилання Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) на норми Закону України «Про Державний земельний кадастр», постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року №1051 та ст.79-1 Земельного кодексу України, оскільки положення наведених нормативно-правових актів не можуть бути застосовані до спірних правовідносин, з огляду на норми ст.58 Конституції України, які є нормами прямої дії.

В той же час, заперечення Київської міської ради, що були подані до суду першої інстанції, також ґрунтуються на положеннях ст.79-1 Земельного кодексу України, яка, як встановлена судом вище, не підлягає застосуванню до спірних правовідносин, з огляду на конституційний принцип дії норми в часі, оскільки відповідні правовідносини мали місце до набрання чинності вказаною нормою.

За таких обставин, з урахуванням вимог ч.2 ст.9 КАС України, колегія суддів вважає за необхідне вийти за межі позовних вимог, оскільки це необхідно для ефективного захисту прав, свобод, інтересів людини і громадянина від порушень з боку суб'єктів владних повноважень, та визнати протиправними дії Київської міської ради та Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо застосування до заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року вимог ст.79¹ ЗК України

Також посилання Київської міської ради, що позивачі не визначили, яку площу земельної ділянки та з яким цільовим призначенням необхідно надати їм у власність із

земельної ділянки площею 0,28 га, є необґрунтованими, оскільки в заяві Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року позивач просив безоплатно передати у приватну власність земельну ділянку, зареєстровану за домоволодінням №34 по вул.Червонофлотській в Оболонському районі м.Києва, в межах визначених ЗК України, із зазначенням площі та цільового призначення, а саме: 1) будівництво і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) 0,1 га; 2) для ведення існуючого садівництва 0,12 га; 3) для вже існуючого індивідуального гаражу 0,01 га. Всього загальною площею 0,221 га. Крім того, постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012, яка набрала законної сили, відповідні дані щодо площі та цільового призначення визначені в резолютивній частині, яка підлягає виконанню відповідачами.

Колегія суддів вважає, що суд першої інстанції дійшов помилкового висновку щодо наявності підстав для відмови в позові Туріна В.Ю., Туріна І.Ю. з посиланням на п.9 ст.267 КАС України (в редакції, чинній до 15 грудня 2017 року), оскільки з матеріалів справи вбачається, що у справі №2610/3926/2012 Турін В.Ю. та Турін І.Ю. вступили у справу в якості третіх осіб з самостійними вимогами в рамках цивільної справи та в порядку ЦПК України, в той же час, Шевченківським районним судом м.Києва вимоги Туріна В.Ю., Туріна І.Ю. були розглянуті в порядку, визначеному КАС України, який набрав чинності 01 вересня 2005 року. Таким чином, позивачами було реалізовано своє право на звернення до суду в цивільному порядку, а внесення змін до процесуального законодавства мало наслідком завершення розгляду їх вимог в порядку адміністративного судочинства.

Таким чином, внаслідок вступу Туріна В.Ю. та Туріна І.Ю. у цивільну справу №2610/3926/2012 в якості третіх осіб з самостійними вимогами та вирішення їх вимог в порядку КАС України, з огляду на зміни в процесуальному законодавстві, останні не можуть бути позбавлені права на звернення за захистом своїх прав, свобод та інтересів від порушень з боку суб'єктів владних повноважень в порядку встановленому КАС України.

Крім того, ч.9 ст.267 КАС України (в редакції, чинній до 15 грудня 2017 року), встановлено право особи подати до суду першої інстанції заяву про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності, вчинених суб'єктом владних повноважень - відповідачем на виконання такої постанови суду або порушення прав позивача, підтверджених такою постановою суду.

В той же час, процесуальним законодавством не встановлено заборони на звернення особи до суду з адміністративним позовом у випадку протиправності рішень, дій або бездіяльності суб'єктів владних повноважень, якими порушено права, свободи та інтереси такої особи.

Аналіз положень ст.267 КАС України та ст.2 КАС України (в редакції, що була чинною до 15 грудня 2017 року) свідчить, що позов, який направлений на контроль за виконанням судових рішень, виключає одночасний розгляд спору про оскарження дій суб'єкта владних повноважень з інших підстав, що не пов'язані з належним виконання судового рішення.

Однак, в даному випадку позивачі обґрунтовують позов протиправними діями відповідача не лише з мотивів невиконання рішення суду у справі №2610/3926/2012, а й зазначаються інші підстави позову та направляють вимоги не лише на досягнення результатів, передбачених ст.267 КАС України.

Процесуальним законодавством передбачено заборону звернення особи до суду з адміністративним позовом у випадку, якщо відповідні правовідносини уже були вирішені в судовому порядку.

Так, відповідно до п.4 ч.1 ст.157 КАС України (в редакції, чинній до 15 грудня 2017 року) суд закриває провадження у справі, якщо є такі, що набрали законної сили, постановою чи ухвалою суду з того самого спору і між тими самими сторонами.

З аналізу наведеної норми вбачається, що умовами для закриття провадження є: тотожність спору (підстави, предмет позову та сторони збігаються); остаточне вирішення тотожного спору постановою чи ухвалою, яка перешкоджає повторному зверненню до суду;

КОПІЯ

набрання судовим рішенням в іншій справі законної сили.

Разом з тим, в даному випадку не вбачається тотожності спору, вирішеного постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 27 червня 2012 року у справі №2610/3926/2012 та заявленого позивачами у даній справі, а наявність відкритих виконавчих проваджень з примусового виконання виконавчих листів Шевченківського районного суду м.Києва від 23 грудня 2014 року у справі №2610/3926/2012 не забороняють особі звернутись з відповідним позовом про визнання протиправними рішень, дій або бездіяльності суб'єкта владних повноважень з інших підстав.

В той же час, відповідачами, як суб'єктами владних повноважень, всупереч ч.2 ст.77 КАС України, жодних належних доказів на підтвердження правомірності своїх рішень та дій до судів першої та апеляційної інстанції не подано, а наведені у запереченнях пояснення судом не приймаються з наведених вище підстав.

З огляду на викладені обставини, за результатами розгляду апеляційної скарги, з урахуванням наведених норм права, суд апеляційної інстанції приходять до висновку, що протиправними діями (бездіяльністю) та рішеннями відповідачів порушено право позивачів на приватизацію земельної ділянки у відповідності до вимог чинного законодавства і, як наслідок, наявності підстав для часткового задоволення позову Туріна В.Ю., Туріна І.Ю. шляхом визнання протиправною бездіяльності Київської міської ради і Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо розгляду заяви позивачів від 25 листопада 2003 року та від 06 червня 2005 року про приватизацію земельної ділянки, визнання протиправними дій Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) із розробки 30 липня 2015 року проекту рішення №ПР-7768 до справи А-21641, визнання протиправним та скасування рішення Київської міської ради №100/2003 від 01 жовтня 2015 року, визнання протиправними дій Київської міської ради та Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо застосування до заяв Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року вимог ст.79¹ ЗК України, зобов'язання Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Київської міської ради повторно і відповідно до ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України розробити проект рішення про безоплатну передачу Туріну В.Ю., Туріну І.Ю. земельної ділянки, розташованої по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та зобов'язати Київську міську раду розглянути відповідно до вимог ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України на найближчому пленарному засіданні розроблений Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) вказаний проект рішення та заяви Туріна В.Ю. від 25 листопада 2003 року та Туріна І.Ю. від 06 червня 2005 року.

В той же час, процесуальним законодавством передбачено, що захисту в адміністративному суді може підлягати виключно порушене право позивача. Задоволення вимог на майбутнє, без вчинення відповідачем на час розгляду справи в суді протиправних дій, є необґрунтованим, безпідставним та не відповідає завданням адміністративного судочинства, а тому позовні вимоги позивачів в частині зобов'язання відповідачів утриматись від повторної розробки проекту рішення про відмову у безоплатній передачі позивачам відповідної земельної ділянки, повторного розгляду на пленарному засіданні проекту рішення про таку відмову та від застосування приписів ст.79-1 ЗК України та положень Порядку набуття прав на землю із земель комунальної власності у м.Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради 20 квітня 2017 року, задоволенню не підлягають.

Відповідно до ч.1 ст.132 КАС України судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

Частинами 1, 3 ст.139 КАС України передбачено, що при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа. При частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно до розміру задоволених позовних вимог.

За нормами п.4 ч.1 ст.322 КАС України постанова суду апеляційної інстанції складається з резолютивної частини із зазначенням, зокрема, нового розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з розглядом справи у суді першої інстанції, - у випадку скасування або зміни судового рішення; розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з переглядом справи у суді апеляційної інстанції.

Враховуючи, що судом апеляційної інстанції позовні вимоги Туріна В.Ю., Туріна І.Ю. задоволено частково, колегія суддів приходять до висновку про необхідність присудження Туріну В.Ю. здійснених ним судових витрат пропорційно до розміру задоволених позовних вимог за подання до Окружного адміністративного суду м.Києва позову до Київської міської ради, Департаменту земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, за участю третьої особи - Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України про визнання протиправною бездіяльності, визнання протиправним, скасування рішення та зобов'язання вчинити дії та подання апеляційної скарги на постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 26 вересня 2017 року за рахунок бюджетних асигнувань суб'єктів владних повноважень – Київської міської ради, Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) сплаченого судового збору, який надійшов до спеціального фонду Державного бюджету України, що підтверджується квитанцією №33015560 від 21 квітня 2016 року в сумі 1102,40 грн. за подання позовної заяви до суду першої інстанції та дублікатом квитанції №0.0.903988322.1 в розмірі 2425,28 грн. за подання апеляційної скарги та реєстром підтвердження оплат з органу державної казначейської служби.

На підставі вищенаведеного, колегія суддів вважає, що невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи, призвели до неправильного вирішення справи, а тому постанова суду першої інстанції підлягає скасуванню повністю з ухваленням нового рішення про часткове задоволення позову.

Керуючись ст.ст.9, 308, 310, 315, 317, 322, 325, 329 КАС України, суд,-

п о с т а н о в и в:

Апеляційну скаргу Туріна Володимира Юхимовича, Туріна Ігоря Юхимовича – задовольнити частково.

Постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 26 вересня 2017 року скасувати та ухвалити нове рішення, яким позов Туріна Володимира Юхимовича, Туріна Ігоря Юхимовича – задовольнити частково.

Визнати протиправною бездіяльність Київської міської ради і Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо розгляду заяви Туріна Володимира Юхимовича від 25 листопада 2003 року, заяви Туріна Ігоря Юхимовича від 06 червня 2005 року про приватизацію земельної ділянки.

Визнати протиправними дії Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) із розробки 30 липня 2015 року проекту рішення №ПР-7768 до справи А-21641.

Визнати протиправним та скасувати рішення Київської міської ради №100/2003 від 01

КОПІЯ

жовтня 2015 року.

Визнати протиправними дії Київської міської ради та Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо застосування до заяв Туріна Володимира Юхимовича від 25 листопада 2003 року та Туріна Ігоря Юхимовича від 06 червня 2005 року вимог ст.79¹ ЗК України.

Зобов'язати Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Київську міську раду повторно і відповідно до ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України розробити проект рішення про безоплатну передачу Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу земельної ділянки, розташованої по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та зобов'язати Київську міську раду розглянути відповідно до вимог ст.ст.3, 8, 19, 58, 124 Конституції України на найближчому пленарному засіданні розроблений Департаментом земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) проект рішення про безоплатну передачу Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу земельної ділянки, розташованої по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Червонофлотській в м.Києві та заяву Туріна Володимира Юхимовича від 25 листопада 2003 року, Туріна Ігоря Юхимовича від 06 червня 2005 року про приватизацію земельної ділянки по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська), 34 в м.Києві, загальною площею 0,2768 га, за нормами визначеними ст.121 ЗК України, з цільовим призначенням для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, для будівництва індивідуального гаражу, з урахуванням ідеальних частин останніх в домоволодінні №34 по вул.Федора Максименка (вул.Червонофлотська) в м.Києві.

В решті позову відмовити.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Київської міської ради (м.Київ, вул.Хрещатик, 36, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 22883141) та Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (м.Київ, вул.Хрещатик, 32а, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 26199097) з кожного на користь Туріна Володимира Юхимовича (м.Київ, вул.Академіка Туполева, 24, кв.100, реєстраційний номер облікової картки платника податків 220222251) судові витрати в розмірі 909,48 (дев'ятсот дев'ять грн. 48 коп.) (за розгляд справи в суді апеляційної інстанції) та 551,20 грн. (п'ятсот п'ятдесят одна грн. 20 коп.) (за розгляд справи в суді першої інстанції).

Постанова набирає законної сили з дати її прийняття та може бути оскаржена протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до Верховного Суду.

Повний текст постанови виготовлено 22 грудня 2017 року.

Соловуючий суддя

Судді

Відпис

В.Е.Мацедонська

О.В.Карпушова

В.П.Мельничук

Відпис

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

ІХ СКЛИКАННЯ

ПОСТІЙНА КОМІСІЯ З ПИТАНЬ АРХІТЕКТУРИ, МІСТОБУДУВАННЯ ТА ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36, каб. 1009

тел.: (044) 202-70-22

№ 08/281-167к

Витяг з протоколу № 2/4
засідання постійної комісії Київської міської ради з питань
архітектури, містобудування та земельних відносин
від 17.02.2021

4.14.2. Про розгляд проєкту рішення Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва» (справа А-25314).

До постійної комісії Київської міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин надійшла скарга Туріна В. Ю. від 02.02.2021 (вх. №Т-1526 від 03.02.2021) щодо розгляду проєкту рішення.

СЛУХАЛИ:

Михайла ТЕРЕНТЬЄВА, голову постійної комісії Київської міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин.

Під час обговорення цього питання надійшло дві пропозиції:

перша - щодо підтримки проєкту рішення Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва»;

друга - щодо відхилення проєкту рішення Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва».

ГОЛОСУВАЛИ: за *підтримку проєкту рішення* Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва».

ПРОГОЛОСУВАЛИ: «за» – 7, «проти» – 1, «утрималось» – 8, «не голосували» - 4.

Рішення не прийнято.

Враховуючи недостатню кількість голосів для підтримки першої пропозиції, голова постійної комісії Київської міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин Михайло Терентьєв виніс на голосування другу пропозицію.

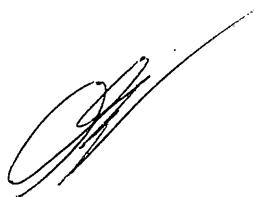
ВИРІШИЛИ: *Відхилити проєкт рішення* Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва».

ПРОГОЛОСУВАЛИ: «за» – 11, «проти» – 0, «утрималось» – 4, «не голосували» - 5.

Рішення прийнято.

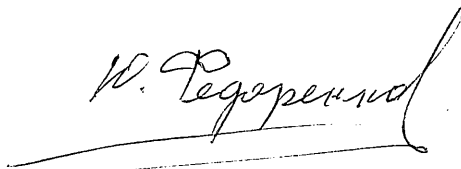
Згідно з протоколом.

Голова комісії

Михайло ТЕРЕНТЬЄВ

Секретар комісії

Юрій ФЕДОРЕНКО

ПАПЕРОВА КОПІЯ
ЕЛЕКТРОННОГО
ДОКУМЕНТА

УКРАЇНА

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

вул. Хрещатик, 32-а, м. Київ, 01601 тел. (044) 279 58 72
Контактний центр міста Києва (044) 15 51 E-mail: doc@kyivland.gov.ua Код ЄДРПОУ 26199097

Управління організаційного та
документального забезпечення діяльності
Київської міської ради
(Київської міської державної адміністрації)

До Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (далі – Департамент) відповідно до витягу з протоколу № 2/4 засідання постійної комісії Київської міської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування (далі - Комісія) від 17.02.2021 повернуто справу 490290904 (А-25314) з відповідним проектом рішення Київської міської ради «Про приватизацію земельної ділянки громадянам Туріну Володимиру Юхимовичу, Туріну Ігорю Юхимовичу для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд, для будівництва індивідуального гаражу на вул. Федора Максименка, 34 в Оболонському районі м. Києва».

Відповідно до інформації, викладеної у зазначеному протоколі, Комісією вказаний проект рішення відхилено .

Звертаємо увагу, що вказаний проект рішення Київської міської ради підготовлено Департаментом на виконання постанови Шевченківського районного суду м. Києва від 27.06.2012 у справі № 2610/3926/2012 та постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 у справі № 826/5426/16.

Враховуючи викладене та відповідно до статті 31 Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київради від 07.07.2016 № 579/579, подаємо підготовлений Департаментом проект рішення Київської міської ради справа-клопотання 490290904 (А-25314) для формування попереднього проекту порядку денного пленарного засідання Київської міської ради.

Додатки:

- справа 490290904 1 книга в 1 прим.;
- проект рішення Київської міської ради;

ДОКУМЕНТ ІТС ЄПСК СЕД АСКОД (ПІДПИСАНО
КВАЛІФІКОВАНИМ ЕЛЕКТРОННИМ ПІДПИСОМ)

Сертифікат [2B6C7DF9A3891DA104000000231F57004D74A801](https://www.e-signature.gov.ua/certificate/2B6C7DF9A3891DA104000000231F57004D74A801)
Підписувач **ОЛЕНИЧ ПЕТРО СЕРГІЙОВИЧ**
Дійсний з 30.07.2020 17:17:17 по 30.07.2021 23:59:59

Департамент земельних ресурсів

0570202/2-5505 від 15.03.2021

- копія витягу з протоколу № 2/4 засідання Постійної комісії Київської міської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування від 17.02.2021 на 1 арк. в 1 примірнику;

Директор

Петро ОЛЕНИЧ

Підписано КЕП

Раїса Олещенко
Наталія Філіпенко 279 74 12

ДОКУМЕНТ ІТС ЄПК СЕД АСКОД (ПІДПИСАНО
КВАЛІФІКОВАНИМ ЕЛЕКТРОННИМ ПІДПИСОМ)

Сертифікат 2B6C7DF9A3891DA104000000231F57004D74A801
Підписувач ОЛЕНИЧ ПЕТРО СЕРГІЙОВИЧ
Дійсний з 30.07.2020 17:17:17 по 30.07.2021 23:59:59

Департамент земельних ресурсів

0570202/2-5505 від 15.03.2021